

[Arne Bjerregaard]

ner, det skulle formuleres helt anderledes og skulle have et andet indhold, er noget andet.

Men når hr. Ivar Hansen nu taler om landbrugets akutte problemer, må jeg sige, at hvis man i det parti havde haft en bedre tænkning for 10 år siden og var gået ind på nogle af disse tanker, havde landbruget ingen problemer haft i dag.

Rahbæk Møller (SF):

Hr. Egon Jensen sagde, at socialdemokratiet ikke betragter ejere af egen bolig som spekulanter. Det gør SF sandelig heller ikke. Vi må konstatere, at der er et system, som giver dem, der har eget hus, nogle kolossale værdistigninger, og som strammer vilkårene for dem, der køber hus. Sådan hænger det jo sammen: man straffer de unge og giver noget til dem, der forlader markedet. Det er ikke noget, den enkelte har ønsket, så der er ingen grund til at beskyldte nogen for at være spekulanter, men det er sådan, systemet er, og det vil vi gøre mere rimeligt.

Mange har været inde på, at hele værdistigningen, ikke kun det, der ligger ud over inflationen, skal inddrages. Baggrunden for det er naturligvis, at hvis man sætter penge i banken, er realiteten, at man beskattes af hele renten, ikke kun af realrenten. Hvis man kun vil beskatte det, der ligger ud over inflationen, bevarer man altså det system, at det betaler sig bedre at spekulere eller sætte sine penge i jord og fast ejendom end at sætte dem i banken, og det synes vi ikke er rimeligt.

Hr. Ivar Hansen havde opdaget, at vi går ind for kontantvurderinger. Det er glædeligt, at vi er enige på det punkt; den konkrete diskussion kan vi jo tage næste uge, når spørgsmålet kommer op.

Men så siger hr. Ivar Hansen, at SF vil tage yderligere kapital ud af landbruget. Det vil vi nu ikke, vi vil faktisk tage mindre ud, end der tages ud i dag, for i dag tages der kapital ud i form af kapitalgevinster: dels kapitalvindingsafgiften, dels det, som folk får med sig, når de flytter. Det er det, vi vil stoppe.

Hvad angår statsgrundskylden, skal den jo også gå i den fond. Hr. Ivar Hansen ved godt, at han tager fejl, når han påstår, at det er statsgrundskylden, der er skyld i landbrugets krise. Statsgrundskylden eller særskatten,

som den kaldes, har vakt megen vrede, fordi den kom på et psykologisk forkert tidspunkt, og fordi den hviler på folk, der faktisk ikke har en indkomst at betale den med. Hvis hr. Ivar Hansen havde læst vores forslag, ville han have set, at vi foreslår, særskatten fortsættes, men at den gøres afhængig af en vis skattepligtig formue, så man undgår det fænomen, vi har i dag, nemlig at folk uden indkomst bliver belagt med denne afgift.

Men derudover er det ikke skatter på jord og fast ejendom, der plager landbruget. Det, der plager landbruget i dag – den animalske produktion – er renterne, og det ved hr. Ivar Hansen godt. Det er netop det, vi går ind i, for i og med, at man tager disse penge og sætter dem i en fond, kan man yde lavt forrentede lån.

Så siger hr. Ivar Hansen, at det øvrige erhvervsliv også har problemer at slås med. Ja, det øvrige erhvervsliv slås med mange problemer, men for landbruget er der det specielle forhold, at vi har selveje, og at den enkelte arbejdsplads er blevet så urimeligt dyr: en 3–4 mill. kr. Det er da muligt, at man kan lave noget lignende i andre sektorer, men vi er altså mest opmærksomme på, at netop det forhold var karakteristisk for landbruget, og derfor har vi lavet denne ordning netop for dette erhverv.

Fru Aase Olesens bemærkninger om inflationen har jeg været inde på. Hun gentog endvidere dette med, at man skal ikke have bygningerne med. Jeg er ikke uenig, men jeg aner ikke, hvordan man skal skelne, for man sælger jo jord og bygninger sammen. Det er derfor, vi foreslår, at man tager udgangspunkt i ejendomsværdien, for dér har vi noget konkret at holde os til, nemlig salgspri- serne.

Endelig er der diskussionen med hr. Wilhjelms. Hr. Wilhjelms regnede nu ud, at afgifterne ville andrage 20 mia kr. årligt. Det er nok muligt, men afgiften er hele tiden bundet til at gå til finansiering af nybyggeri, for så vidt det drejer sig om boliger, og det siger sig selv, at hvis en afgift på et eller andet tidspunkt skulle nå så højt op, at den giver mere, end der er behov for til nyinvesteringer, vil man simpelt hen nedsætte den. Meningen er, at værdistigningerne skal blive i byggeriet og gå til finansiering af nybyggeriet. Det er det helt bærende element i forslaget.